

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från
First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) – Förenade kungariket) – NB, AB mot
Secretary of State for the Home Department**

(Mål C-349/20) ⁽¹⁾

*(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asyl- och invandringspolitik – Normer för när
tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd –
Direktiv 2004/83/EG – Artikel 12 – Flyktingstatus kan inte beviljas – Statslös person av palestinskt
ursprung registrerad hos Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern
(UNRWA) – Villkor för att automatiskt komma i åtnjutande av förmånerna i direktiv 2004/83/EG –
Huruvida UNRWA:s skydd eller bistånd har upphört)*

(2022/C 171/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NB, AB

Motpart: Secretary of State for the Home Department

Ytterligare deltagare i rättegången: United Nations High Commissioner for Refugees (UK)

Domslut

- 1) Artikel 12.1 a andra meningen i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas så, att det vid bedömningen av huruvida skyddet eller biståndet från Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East) (UNRWA) har upphört, med följd att en person automatiskt kan göra anspråk på flyktingstatus i den mening som avses i denna bestämmelse, inte endast ska tas hänsyn till de relevanta omständigheter som föreligger vid tidpunkten för den berörda personens avresa från UNRWA:s verksamhetsområde utan även till de omständigheter som föreligger vid den tidpunkt då de behöriga myndigheterna prövar en ansökan om flyktingstatus eller då de relevanta rättsliga myndigheterna prövar ett överklagande av ett beslut om avslag på en sådan status.
- 2) Artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2004/83 ska tolkas så, att vid bedömningen av om UNRWA:s skydd eller bistånd har upphört, med följd att en person automatiskt har rätt till flyktingstatus i den mening som avses i denna bestämmelse, och om den berörda personen visar att han eller hon har tvingats lämna UNRWA:s verksamhetsområde av skäl som ligger utanför hans eller hennes kontroll och oberoende av personens vilja, ankommer det på medlemsstaten, om den anser att personen nu kan återvända till området och få sådant skydd eller bistånd, att visa att så är fallet.
- 3) Artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2004/83 ska tolkas så, att det, för att avgöra huruvida skyddet eller biståndet från UNRWA har upphört, i den mening som avses i denna bestämmelse, på så sätt att en person som har ansökt om internationellt skydd har varit tvungen att lämna detta organs verksamhetsområde, inte är nödvändigt att fastställa huruvida UNRWA eller den stat i vilken UNRWA verkar har haft för avsikt att genom handling eller underlåtenhet tillfoga denna person skada eller beröva denna person bistånd. Vid tillämpningen av denna bestämmelse är det tillräckligt att fastställa att biståndet från UNRWA faktiskt har upphört av någon anledning, så att organet, på objektiva grunder eller på grund av personens situation, inte längre kan garantera vederbörande levnadsvillkoren i enlighet med sitt uppdrag.

- 4) Artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2004/83, jämförd med artikel 1 D i Genèvekonventionen, ska tolkas så, att vid bedömningen av om UNRWA:s skydd eller bistånd har upphört på ett sådant sätt att en person automatiskt kan göra anspråk på flyktingstatus i den mening som avses i den bestämmelsen i direktiv 2004/83, måste hänsyn tas till det bistånd som personen får av aktörer i det civila samhället, såsom icke-statliga organisationer, under förutsättning att UNRWA har ett formellt och stabilt samarbetsförhållande med dem, inom ramen för vilket dessa bistår UNRWA vid fullgörandet av dess uppdrag.

(¹) EUT C 62, 22.2.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra – Spanien) – UN mot Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

(Mål C-409/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Området för frihet, säkerhet och rättvisa – Direktiv 2008/115/EG – Gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna – Artiklarna 6.1 och 8.1 – Nationell lagstiftning enligt vilken böter kan påföras i förening med ett krav på att lämna landet vid olaglig vistelse – Möjlighet att göra vistelsen laglig under en fastställd tidsram – Artikel 7.1 och 7.2 – Tidsfrist för frivillig avresa)

(2022/C 171/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso Administrativo nº 1 de Pontevedra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UN

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, särskilt artikel 6.1 och artikel 8.1 jämförda med artikel 6.4 samt artikel 7.1 och 2 i samma direktiv, ska tolkas så, att det inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i den medlemsstaten, utan att det föreligger några andra försvarande omständigheter, först påförs böter i förening med ett krav på att lämna denna medlemsstat inom en viss tidsfrist, såvida inte tredjelandsmedborgarens vistelse görs laglig innan denna frist har löpt ut, och därefter, om oegentligheterna i tredjelandsmedborgarens vistelse består, blir föremål för ett beslut om påtvingat avlägsnande, under förutsättning att denna frist har fastställts i enlighet med de krav som föreskrivs i artikel 7.1 och 7.2 i direktivet.

(¹) EUT C 53, 15.2.2021.